

Άδελφοί μου,

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Ίσως νά εἶναι κουραστικόν νά ἐπαναλαμβάνη κανείς πολλές φορές τά ἴδια λόγια. Ὅταν ὅμως αὐτά τά λόγια εἶναι ἀνάγκη νά τά ἐπαναλαμβάνη κανείς διὰ νά γίνουν βίωμα σ' αὐτούς πού τ' ἀκούουν καί ὡς λόγος ἐμφάσεως θά πρέπει νά ἐπαναλαμβάνωνται.

Τί εἶναι αὐτό πού κάμνει τόν ἄνθρωπον νά διαφέρῃ ἀπό τά ζῶα;

Ἡ χρῆσις τοῦ Θεοῦ δώρου τῆς σκέψεως τοῦ Νοῦ. Αὐτό κάμνει τόν ἄνθρωπον σάν ἔκφρασιν μέσα εἰς τοὺς κόσμους νά διαφέρῃ ἀπό τά ἄλλα ζῶα πού κάμνουν καί αὐτά χρῆσιν τοῦ Νοῦ ὡς ὑποσυνειδήτου, ὡς ἐνστικτοῦ. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως, μπορεῖ νά κάμνη χρῆσιν τοῦ Νοῦ ἔστω καί ὡς λογικῆς, κωνῆς λογικῆς, διὰ νά μὴ ἀναφέρω μεγαλύτερες καί καλλίτερες ἐκφράσεις τοῦ Νοῦ ὑπό τοῦ ἀνθρώπου Τυχῆς αὐτοεπιγνώσεως.

Δι' ἡμᾶς ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ εἶναι τὸ "φῶς τὸ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον". Φῶς. Τί εἶδους φῶς καί τί εἶναι αὐτό τὸ φῶς, πού ὁ τῶν Ἑθνῶν Ἀπόστολος λέγει νά κρατοῦμεν στήν καρδιάν καί στήν σκέψιν ἀναμμένον νά μὴν τὸ ἀφήνωμεν νά σβυθῆ.

Ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ εἶναι τὸ φῶς πού φωτίζει πάντα ἄνθρωπον πού ἔρχεται στόν κόσμον, προσέξτε τήν φράσιν. Πάντα ἄνθρωπον δέν ὀρίζει ἐθνικότητα ἀνθρώπων, τόπον ἢ χρόνον, ἀλλά, πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον. Δηλαδή εἶναι ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ αὐτή ἡ Δίτις, Νόμος, Κατάστασις πού κάμνει ἕνα ἀνθρώπινον ὄν νά διαφέρῃ ἀπό ἕναν ζῶον. Νά χρησιμοποιῆ τόν Νοῦν καί νά ἐκφράζῃ τόν ἑαυτόν του σάν προσωπικότητα αὐτοεπιγνώσιν σιά διάφορα στάδια τῆς ἐκφράσεως τοῦ φαινομένου τῆς ζωῆς.

Ὁ ἐρευνητής τῆς ἀληθείας μελετᾷ ὅλες τές ἐκφράσεις αὐτές μέσα εἰς τὸ φαινόμενο τῆς ζωῆς, αὐτοῦ τοῦ φαινομένου πού ὀνομάζομεν προσωπικότητα αὐτοεπιγνώσιν, ἀπό τοῦ ὑποσυνειδήτου μέχρι τῆς ἐνσυνειδήτου ζωῆς, τῆς ἐν ἐργηγόρσει καταστάσεως, ἀκόμη καί μέχρι τῶν ὀρίων τῆς ὑπερσυνειδήτου καταστάσεως, μέχρι τῆς ἐκστάσεως καί τῆς θεώσεως.

Ὡστε, ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ δι' ἡμᾶς τοὺς ἐρευνητές τῆς ἀληθείας εἶναι τὸ φῶς πού φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον, ἄσχετον ὑπό ποῖον ὄνομα, ἐθνικότητα, σέ ποῖον τόπον ἢ χρόνον, καί γνωρίζομεν ὅτι, ἔρχεται στόν κόσμον δημιουργεῖ μίαν προσωπικότητα αὐτοεπιγνώσιν προσωρινήν δι' ἕναν ὀρισμένον σκοπόν διὰ νά πάρῃ ἐντυπώσεις, ἐμπειρίες, νά χρησιμοποιήσῃ τὸ θεῖον δῶρον τοῦ Νοῦ ὑπό τήν μορφήν σκέψεως καί συναισθήματος, ἐπιθυμίας καί ὄλων τῶν ἄλλων καταστάσεων πού ὁ ἐρευνητής τῆς ἀληθείας ὀφείλει νά μελετήσῃ, νά γνωρίσῃ γιά νά προχωρήσῃ, νά ἀποτελεματωθῆ ἀπό τά ἔλη τῆς ὕλης καί νά ἀνέλθῃ.

Εἴχαμεν πολλές φορές μιλήσει γιά τήν ἐπιθυμίαν πού εἶναι κατωτέρα ἔκφρασις τοῦ Νοῦ καί ἴσως τὸ πιό γνωστόν ἐνδύμα τῆς προσωπικότητος αὐτοεπιγνώσεως τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτό τὸ ἐνδύμα, αὐτό τὸ ὕλικόν πού φοροῦν καί ἀπό αὐτό τὸ ὕλικόν πού κάμνουν τὸ ἐνδύμα των ὅλοι οἱ ἄνθρωποι πού ζοῦν εἰς τήν γῆν, εἴτε αὐτοί εἶναι Ἕλληνες, Ἄγγλοι, Τοῦρκοι, Γάλλοι, ὅλοι ἐνδύονται τὸ ἐνδύμα πού ὀνομάζεται ἐπιθυμία, ὅλοι περιβάλλουν τόν ἑαυτόν τους προσωπικότητα αὐτοεπιγνώσιν ἀπ' αὐτήν τήν οὐσαν ἀπό τήν ὁποίαν βλέπομεν τές διάφορες ἐκφράσεις ὀργῆς, θυμοῦ, ἀπληστίας, ἐγωῖσμοῦ. Καί ὅταν ἀρχίσωμεν τήν ἐρευνάν μας νά ἐρευνοῦμεν μίαν προσωπικότητα αὐτοεπιγνώσιν ἑνός ἀνθρώπου δέν ἔχει σημασίαν ποῖον ἄνθρωπον θ' ἀρχίσωμεν νά μελετοῦμεν, ἂν εἶναι Ἕλληνας ἢ Τοῦρκος ἢ Ἄγγλος. Θά δοῦμεν ὅτι, πολύ ὁμοιάζουν μεταξύ των οἱ ἄνθρωποι ὡς προσωπικότητος αὐτοεπιγνώσις ἐκφράσις τοῦ φαινομένου τῆς ζωῆς.

Θά ἴδωμεν τοὺς ἀνθρώπους μέ τά ἴδια ἐλαττώματα, τές ἴδιες ἀπληστίες, τόν ἴδιον τρόπον συμπεριφορᾶς, τές ἴδιες ἀρετές. Καί λέγω, τές ἴδιες δυνατοότητες καί πιθανότητες προόδου καί αὐτόν τὸ γνωρίζουν πιό πολύ οἱ μεγάλοι ΚΥΡΙΟΙ τοῦ Νόμου Δίτις καί Ἀποτελέσματος πού κανονίζουν τές ἐνσαρκώσεις τῶν διαφορῶν ὑπό ἐνσαρκώσιν πνευμάτων.

Ὅμως καί ὁ Πολύ Ἠγαπημένος γνωρίζοντας τόν Νόμον μέσα στοὺς κόσμους τῆς Χωριστικότητος εἶπεν. "Τά σκάνδαλα θά ἔλθουν εἰς τόν κόσμον, οὐαί τῷ ἀνθρώπῳ

δι' οὐ ἔρχονται εἰς τόν κόσμον, διότι εἶναι ἕναν φαινόμενον αὐτοαποτελεσμα ὠρισμένων αἰτιῶν, εἶναι Νόμος, Λίττα, Ἀποτελεσμα. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ Οὐαί, εἶναι ἀκριβῶς ὁ πό- νος καὶ πάλιν ἀποτελεσμα τὴν ὥραν ποῦ θά ἐπέλθῃ ἡ ἰσορροπία τοῦ Νόμου τῆς Λίττας καὶ τοῦ Ἀποτελέσματος. Αὐτὸ ποῦ ὀνομάζουν οἱ πολλοὶ ἄνθρωποι κάρμα.

Ὁ Πολύ Ἠγαπημένος εἶπεν: Ὅτι σπέρνει ὁ ἄνθρωπος αὐτὸ θά θερίσῃ.

Προτιμῶ νά μὴν μεταχειρισθῶ τὰ πιθὸ σκληρὰ λόγια τοῦ Πολύ Ἠγαπημένου "τὸ μά- χαιραν δώσης μάχαιραν λάβης, διότι παρ' ὄλον ποῦ εἶναι ἕνας Νόμος αὐτὸς ὑπάρχει πῶς ἀπ' αὐτὸ τὸ θεῖον ἔλεος ποῦ μπορεῖ νά ἀποπληρωθῇ τὸ κακὸ μὲ τὸ ἀγαθόν.

Ἐχομεν μιλήσει πολλές φορές γι' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀποπληρωμῆς καὶ θά μιλήσω- μεν καὶ εἰς τὸ μέλλον. Ἐπομένως ἄς ἀγνοήσωμεν αὐτὸν τὸν Νόμον ποῦ ὡστόσο εἶναι Νόμος. Καὶ ἡ ἀποπληρωμὴ θά γίνῃ ἂν δέν μεσολάβῃ τὸ ἀγαθὸ καὶ ἰσορροπήσῃ.

Τώρα βρισκόμεθα μέσα σὲ μιαν θύελλαν σ' ἕναν κυκεῶνα στὴν Κύπρον.

Ὅπως εἶχα πῆ σὲ προηγούμενα μαθήματα ἄσκοπον εἶναι νά ζητοῦμεν νά ἐπιρροῶ- μεν εὐθύνας. Αὐτὴν τὴν στιγμήν χρειάζεται ἰσὸ καιρὸς διὰ τὴν ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν καὶ νά προλάβετε κακὰ ἄλλα νά ἔλθουν. Δέν πρόκειται νά κρίνετε κανέναν. Ἄς ἔχετε ὑπόψιν σας καὶ τοῦ θεανθρώπου τοὺς λόγους, "Ἐὴν κρίνετε εἶ νά μὴ κριθῆτε, καὶ θά εἶναι πο- λύ ἐγώμιστικόν νά πῆτε, κρίνω τοὺς κακοὺς γιατί εἰσθάνομαι ὅτι εἶμαι καλός. Ἀδελφοί ὄχι σ' αὐτὸν τὸ σφάλμα νά ὑποπέσετε, διότι ἂν ἕνας ἄνθρωπος πταίει, ὅλοι εἶναι κάτω ἀπὸ τὸ σφάλμα αὐτὸ ἀφοῦ ἔχομεν τὴν ἀπάτησιν μιὰ καὶ ἕνας ἄνθρωπος ἔχει ἐπωμισθῇ τὴν ὀφειλὴν τοῦ κόσμου καὶ ὅλοι νά ἔχωμεν μερίδιον εἰς τὴν ἀπολύτρωσιν. Καὶ ἡ ἀπο- πληρωμὴ πρέπει νά εἶναι ἀπὸ κοινόν ταμεῖον. Καὶ ὅταν λέγω ἡ ἀποπληρωμὴ δέν ἐννοῶ μόνον τῆς φυλῆς, ἀλλὰ τὸ κοινόν ταμεῖον τῆς ἡνωμένης.

Τώρα φυσικὰ ἔχομεν, τὸ ταμεῖον τῆς κοινότητος, τῆς φυλῆς καὶ μετὰ τὸ ταμεῖον τῆς Ἀνθρωπότητος ὀλοκλήρου καὶ ἀποπληρῶνουν ἀπὸ τὸ ταμεῖον αὐτὸ οἱ πολὺ τολμηροὶ καὶ αὐτοὶ ποῦ θέλουν. Δέν θέλω τώρα νά ἀναπτύξω τὴν παραβολὴν τοῦ Σαμαρίτου μέσα στὴν ὁποῖαν λέγει πολλά ὁ θεάνθρωπος καὶ ἡ διαφορὰ μεταξύ Ἰουδαίων καὶ Σαμαριτῶν δέν εἶναι καὶ πολὺ μεγάλη ἀπ' ὅτι εἶναι σήμερον μεταξύ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων. Οὔτε νά πῶ τὸ, "ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν" διότι θά προχωρήσω καὶ νά παρακαλέσω νά μὴ θεωρῆτε κανέναν ἐχθρόν σας καὶ ἄς σᾶς θεωροῦν ἐκεῖνοι ἐχθροὺς σας. Ὅμως μὲ αὐτὸ δέν σημαίνει ὅτι θά πρέπει νά δέσετε τὰ χέρια καὶ μοιρολατρικὰ νά ἀφήσετε αὐτὸν ποῦ εἶναι μέσα στὴν ἄγνοϊαν καὶ τὴν ἀνοησίαν καὶ διακατέχεται ἀπὸ τὴν βιαιότητα νά τα- λαιπωρῇ τόσοσὸν ἑσᾶς τοὺς ἠγαπημένους σας τοὺς γύρω σας τὴν κοινότητά σας.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ θέλω νά ὑπενθυμίσω τὴν συμπεριφορὰν τοῦ Ἠγαπημένου μὲ τὸ μα- στίγιον. Ἄν δι' ἀσήμαντον γεγονὸς ὡς αὐτὸν ποῦ θά διαβάσετε στὸ εὐαγγέλιον σήκωσεν ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ τὸ μαστίγιον, τί πρέπει νά κάμῃ μπροστά σ' ἕναν βιασμόν ἢ μιὰν πρᾶξιν φρικτῆς ἀδικίας ποῦ ἀντιμετωπίζετε σήμερα σεῖς.

Ὅμως λέγω: Ὅχι μὲ μῖσος. Μὴν σηκώσετε τὸ χέρι νά κτυπήσετε καὶ μὲ αὐτὸ ἐν- νοῦ καὶ τὸ ὄπλον καὶ τὴν στιγμήν ποῦ πιέσετε τὴν σκανδάλην νά ἔχετε μέσα στὴν καρ- διάν σας μῖσος. Νά εἶναι πρᾶξις ὀρθολογισμοῦ δικαίας ἀποφάσεως καὶ νά πιστεῦτε ὅτι ἔχετε δίκαιον.

Θά κῆτε τώρα, στὴν παροῦσαν περιπτώσιν γύρω μας ἔχομεν ἕναν ποῦ τὸν ὀνομάζου- μεν εἰσβολέα. Ποία πρέπει νά εἶναι ἡ συμπεριφορὰ μας; Νά θεωρήσωμεν τὸν εἰσβολέα Μωαμεθανὸ ἀδελφόν μας; Ἀπαντῶ ναι, μάλιστα. Νά τὸν ἀγαποῦμεν; Ναι, μάλιστα. Νά τὸν ἀφήσωμεν νά προχωρήσῃ, νά λεηλατήσῃ, νά βιάσῃ; Ἀπαντῶ. Ὅχι. Νά δέν ἔχω ἄλλην ἔκλογὴν παρὰ νά τὸν σκοτώσω. Νά τὸν σκοτώσετε.

Μ' αὐτὸ δέν σημαίνει ὅτι καταστρατηγοῦμεν τὸν Νόμον τοῦ οὐ φονεύσης, διότι γιὰ μᾶς ὁ Νόμος εἶναι Νόμος καὶ φυσικὰ ἡ ἀποπληρωμὴ θά γίνῃ, θά χρεωθῇ ὅμως τὸ κοι- νόν ταμεῖον τῆς Ἀνθρωπότητος καὶ ἄς ἀποπληρῶσιν οἱ τῆς φυλῆς τοῦ εἰσβολέως. Ἄν ὅμως καὶ ἡμεῖς τοὺς ἀγαποῦμεν πραγματικὰ μποροῦμεν νά ἐπωμισθοῦμεν καὶ μέρος τῆς ὀφειλῆς των. Αὐτὸ ὅμως εἶναι κάτι ἄλλο ποῦ θά μελετηθῇ πολὺ ἀργότερα. Καὶ τότε θά εἴμεθα πραγματικὰ τέκνα τοῦ ἔλεους.

Προέξτε. Μην φαντασθήτε ότι έξυπηρετούμεν τον ΘΕΟΝ με τό να μην άμυνθώ-
μεν να ύπερασπίσωμεν αυτό που είναι δικαίωμα μας. Μεγάλο λάθος. Άλλω, επιμένω,
μην άψήσετε μίτος μέσα εις την καρδιάν σας. Τό ότι θα κάμετε, θα τό κάμετε ως καθή-
κον ως όρθόν να γίνη, μπορείτε να πληρώσετε και να τρέξετε άμέσως άν είναι δυνατόν
να έπουλώσετε την πληγήν που έχετε ανοίξει. Άστόσον, σταματήσατε τό κακό και αυ-
τός είναι ό σκοπός.

Ή εύλογία του ΚΥΡΙΟΥ να είναι σε σας, στους ήγαπημένους σας, στο Νησί σας.
Ή εύλογία του ΚΥΡΙΟΥ να έπουλώση τές πληγές πάντων και να δώση σύνεσιν σε όλους.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

Ερωτήσεις: Θα άργήση πολύ αυτή ή κατάσταση;

Διδάσκαλος: Όπως είπα χθές εις τό μάθημα έφ' όσον είναι σκοτάδι και νύκτα δέν μπο-
ρούμεν να ύπολογίσωμεν τές ζημιές από τά έρείπια γύρω μας. Δέν είπα έτσι; Όταν
όμως χαράξη τό φώς και άρχισε να χαράσση τό φώς θα δοϋμεν τές ζημιές και σας λέγω
ότι γύρω από τά έρείπια θα δοϋμεν πολύ περισσότερες ζημιές από ότι είχαμεν φαντασθή.
Επομένως χρειάζομαστε κουράγιο να ξανακτίσωμεν, θα δοϋμεν πολύ περισσότερες πληγές
και ψυχικές όχι μόνον σωματικές από ότι φαντασθήκαμε. Και αυτές να προσπαθήσωμεν
να τές έπουλώσωμεν. Θα δοϋμεν όμως και πληγές όχι στα σώματα Έλλήνων αλλά και άλλων,
μια προσευχή και γι' αυτούς, να έπουλωθούν οι πληγές των. Όμως όταν δοϋμεν
όλα αυτά, να μην όργισθοϋμεν, γιατί; έναντίον τίνος θα όργισθοϋμεν; Του ΘΕΟΥ ό
όποϊος μάς άδίκησεν και επέτρεψεν αυτήν την κατάσταση; Ή θα πρέπη να ποϋμεν ότι
έθερίσαμεν ότι είχαμεν σπείρη. Να ποϋμεν ότι οι άμαρτίες μας, ή κακία, ό φθόνος,
ή μοχθηρία, ή έγκληματικότης την όκοιαν δέν ύπολογίσαμεν έγιναν σφαῖρες και όλμοι
και βόμβαι των άεροπλάνων.

— Σε κανέναν να μην ρίξωμεν εύθύνες παρά μόνον στους ίδιους τους έαυτούς
μας και θαρاللهα να άρχίσωμεν να ξανακτίζωμεν. Ο ΚΥΡΙΟΣ θα βοηθήση και θα συγχω-
ρήση.

Πιστέψετε ότι ό ΚΥΡΙΟΣ αγαπά όλους και τους άφρονες και είναι πανέτοιμος
να βοηθήση εις την έπούλωσιν των πληγών.

"Στώμεν καλώς έν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".